

blikket 274,000 Kr., og den Afgift, her er Tale om, andrager nu ca. 329,000 Kr. aarligt. Forholdet er altsaa, at Statskassen endogsaa har et Overskud af ca. 50,000 Kr. paa denne Afgift. Det turde ogsaa være en Urimelighed, at man, paa samme Tid, man i det konkurrerende Udland gør overordentlig meget for at lette Søfartens saa vanskelige Stilling paa forskellig Maade, ved store Statssubventioner og lignende Foranstaltninger, herhjemme vil undslaa sig for at opfylde det Retfærdighedskrav, som det sikkert maa siges at være, at vi nu ophæve Konsulatafgiften. Herimod er der ikke fra nogen Side indvendt noget. Man har Lov at gaa ud fra, at det er den almindelige Opfattelse, at det er en Uretfærdighed, at denne Afgift fremdeles bestaar, og man skulde da synes, at det ikke skulde kunne volde store Vanskeligheder at blive enig om ganske at ophæve Afgiften. Men det er ikke saa. Regeringen har i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsat finansielle Betænkeligheder, og disse ere delte af Folketinget, der har sendt Lovforslaget i uforandret Stand herop, og disse deles ogsaa af Udvalgets Mindretal. Flertallet kan ikke gaa ind paa dette, men maa holde paa, at Statens Indtægter i Øjeblikket ere i saadan Fremgang, at man ikke skulde behøve at henvise dertil for at nægte at ophæve Afgiften ganske i dette Øjeblik. Og naar vi se, hvad Regeringen ogsaa i denne Samling gaar med til hist og her af Udgiftsforhøjelse, saa skulde man synes, at den ogsaa maatte kunne gaa med til at ophæve Afgiften ganske nu, da Beløbet, det drejer sig om, kun er 160,000 Kr. Flertallets Ønske er altsaa, at faa Konsulatafgiften ophævet straks og fuldstændigt. Dette mener man imidlertid ikke at kunne faa gennemført. Man har da, for at tage noget Hensyn til Statskassen, foreslaaet, at Afgiften bortfalder den 1. Januar 1908. I Overensstemmelse dermed er der stillet Ændringsforslag, og dette tillader jeg mig herved paa Flertallets Vegne at anbefale det høje Ting.

Madsen-Mygdal: Den ærede Ordfører har Ret i, at det er erkendt fra alle Sider, at det kunde være ønskeligt at naa til en fuldstændig Ophævelse af Konsulatafgiften. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er mange andre Ting, det kunde være ønskeligt at bringe Ofre for, mange andre Ting, som maaske nok kunde stilles lige med dette Krav her, men som vi ikke ere i Stand til at bringe de for-

nødne Ofre for. Jeg skal minde om et Foredrag, der forleden Dag blev holdt her i Salen af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), i hvilket han paa fyldig Maade gjorde Rede for de Krav, der ere stillede til Statskassen baade i Øjeblikket og i en nærmere Fremtid, og jeg er temmelig sikker paa, at den Liste, som det ærede Medlem kom med den Gang, kunde suppleres med en hel Del andre Ting. Det ærede Medlem gjorde disse Betragtninger gældende overfor Tuberkuloseloven og mente, at man af saadanne Hensyn skulde være forsigtig med at bringe Ofre for Tuberkulosen, og de Betragtninger, det ærede Medlem der fremsatte, opfordrede i al Almindelighed til at være forsigtig. Nu mener jeg, at naar der er Tale om Forsigtighed overfor det ene eller andet Krav, saa vejer Tuberkuloseloven tungt i Vægtsskaalen ved Siden af Konsulatafgiften, hvor meget man derfor end kunde være enig om at ønske, at denne maatte bortfalde snarest muligt. — Med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag, der i Virkeligheden gaar ud paa at binde Regeringen til om 2 $\frac{3}{4}$ Aar at lade hele Konsulatafgiften bortfalde, saa mener jeg, at dette Ændringsforslag er uheldigt af 2 Grunde. For det første vil det ikke være rigtigt, finansielt set, at binde hverken den ene eller den anden, Regeringen eller den lovgivende Forsamling, til paa et bestemt Tidspunkt at lade denne Afgift bortfalde, det maa jo komme an paa den finansielle Stilling, som i hvert Tilfælde maa overvejes, naar sligt skulde ske. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at det ikke vilde være heldigt af en anden Grund. Jeg tror, det er uheldigt at vedtage et Ændringsforslag af dette Indhold uden at sætte noget andet i Stedet. I Loven af 14. April 1893 er der jo Tale om en Tarif for visse Ydelser til Konsulaterne for deres Virksomhed. Der er almindelig Enighed om, at hvis Konsulatafgiften i det hele bortfalder i dette Øjeblik, maa der i Stedet for denne træde en Tarif, som maatte tilvejebringes ved Lov. Jeg skønner ikke, at denne Tarif kunde tilvejebringes ad administrativ Vej, den maatte tilvejebringes ved Lov. Men at fastsætte her ved Lov, at Konsulatafgiften helt skal bortfalde senere, uden at der ved Lov samtidig vedtages en Bestemmelse om, hvad der skal træde i Stedet, mener jeg er uheldigt. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om det ærede Flertal kunde finde sig tilfreds med den Betragtning, som er udtalt fra alle Sider her, at vi, saa snart